

ประกาศมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
เรื่อง แนวปฏิบัติจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

อาจารย์เป็นแบบอย่างที่สำคัญยิ่งในการปลูกฝัง และพัฒนาลูกศิษย์ ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพร้อม ด้วยความรู้ด้านวิชาการ วิชาชีพ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานอาชีพ ด้วยความคิดดี มีเหตุผล ปฏิบัติตนด้วยกรอบแห่งคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรมของสังคม ดังนั้นแบบอย่างทั้งทางความคิด อุดมคติ วิธีปฏิบัติตนของอาจารย์จึงย่อมส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาบัณฑิตอย่างสำคัญยิ่ง

อาศัยความตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 อธิการบดี จึงกำหนดให้มีประกาศมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยเรื่อง แนวปฏิบัติจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ โดยกำหนดแนว ปฏิบัติจรรยาบรรณวิชาชีพ และแนวทางกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

แนวปฏิบัติจรรยาบรรณวิชาชีพ

1. อาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน โดยมี แนวทางปฏิบัติ เช่น

- 1.1 ปฏิบัติหน้าที่การเป็นอาจารย์ประจำตามประกาศและหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- 1.2 เป็นแบบอย่างที่ดีสอดคล้องกับจารีตประเพณี วัฒนธรรมของสังคมและกรอบแห่งศีลธรรม จรรยา
- 1.3 เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางด้านความคิด ทางวาจา บุคลิกภาพ ความประพฤติ เช่น การตรงต่อ เวลา การใช้วาจา การแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ การแสดงความคิดเห็นที่เป็น เหตุเป็นผล การให้เกียรติลูกศิษย์และสมาชิกอื่นๆ ในสังคม เป็นต้น
- 1.4 การธำรงรักษาเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีการเป็นอาจารย์ และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของคน ทั่วไปในสังคม
- 1.5 มีความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพของอาจารย์

2. อาจารย์พึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมี เมตตาและเป็นธรรม โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น

- 2.1 จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐาน ตั้งใจถ่ายทอดวิชาความรู้ โดยไม่ปิดบัง ความรู้ หรือเลือกปฏิบัติต่อลูกศิษย์ พัฒนาด้านการสอน เทคนิควิธีการสอนโดยการศึกษา ค้นคว้าศาสตร์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง

- 2.2 มีความเข้าใจลูกศิษย์ ให้ความเมตตา ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ลูกศิษย์ เป็นฟังพา และช่วยให้แนวทางแก่ลูกศิษย์ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ตลอดจนให้อภัย ไม่เปิดเผย ความลับของลูกศิษย์ในทันทีที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย
 - 2.3 ส่งเสริมให้ลูกศิษย์สามารถเรียนรู้และให้แนวทางในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฟังพาตนเองได้มากยิ่งขึ้น
 - 2.4 ควรมีเอาใจใส่ หรือหมั่นสังเกตลูกศิษย์ และมีความพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกศิษย์ต้องก้าวไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
3. อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น
 - 3.1 ต้องรับผิดชอบในการสอน เช่น จัดทำเค้าโครงการสอน แผนการสอน กำหนดให้มีเอกสาร ตำรา และแหล่งการค้นคว้าที่เหมาะสม เป็นต้น มีการเตรียมสอนล่วงหน้า การคุมสอบ และการวัดผลประเมินด้วยความเป็นธรรม การรายงานผลการศึกษาตามเวลาปฏิทิน การศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - 3.2 รับผิดชอบการสอนและปฏิบัติหน้าที่อาจารย์อย่างเต็มความสามารถ ไม่ละทิ้งลูกศิษย์ และ/หรือการปฏิบัติหน้าที่กลางคืน
 - 3.3 สอนตรงเวลา สอนครบตามหลักสูตรที่กำหนด ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ดำรงสอน ฟังจัดสอนชดเชยตามเวลาที่กำหนด
 - 3.4 ให้ความร่วมมือในการประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ การเข้าร่วม กิจกรรมของคณะ หรือมหาวิทยาลัยตามที่ได้รับมอบหมาย
 - 3.5 มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและลูกศิษย์ ไม่ละเมิดหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือผลงานที่เป็นเจ้าของร่วมกันหรือของลูกศิษย์มาเป็นผลงานของตนเอง
 - 3.6 ไม่ใช้ลูกศิษย์เป็นเครื่องมือ หรือแสวงผลประโยชน์ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ให้กัตนเองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี หรือศีลธรรม
 4. อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น
 - 4.1 เสนอผลงาน หรือให้ความเห็นทางวิชาการตามความเป็นจริงตามหลักวิชาการ วิชาชีพของอาจารย์
 - 4.2 ไม่รับ หรือแสวงหาอามิสสินจ้าง หรือผลประโยชน์อันมิควรได้จากลูกศิษย์ หรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลนั้นต่อการสอน งานวิชาการ หรือจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์
 5. อาจารย์พึงหมั่นศึกษาค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น

- 5.1 มีความใฝ่รู้ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ
- 5.2 แสวงหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนางานในหน้าที่ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
- 5.3 หมั่นศึกษาหรือค้นหาความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และมีความสามารถในการสร้าง และ/หรือ การเลือกใช้และการบูรณาการ สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ของวิทยาการความก้าวหน้าทั้งด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปศาสตร์

6. อาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น

- 6.1 ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 6.2 ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 6.3 มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 6.4 มีความรับผิดชอบต่อสิ่งวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 6.5 เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย โดยเฉพาะการปฏิบัติตาม มาตรฐานข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมและคำ ประกาศสมาคมแพทย์โลกว่าด้วยหลักเกณฑ์จริยธรรมการทำวิจัยในคน
- 6.6 มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติ ในทุกขั้นตอนของการวิจัย
- 6.7 นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 6.8 เคารพความเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 6.9 ดำเนินถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

7. อาจารย์พึงปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น

- 7.1 รับฟังความคิดเห็นและเคารพความแตกต่างทางความคิดเห็นทั้งทางวิชาการและการ ปฏิบัติงานร่วมกันด้วยเหตุผล เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการทำงาน ร่วมกัน
- 7.2 ให้เกียรติผู้ร่วมงานทุกระดับ และพร้อมให้ความรู้หรือการสอนงานแก่เพื่อนร่วมงานด้วย ความเต็มใจและไม่ปิดบังความรู้
- 7.3 สร้างความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างกันของคณาจารย์ และการให้ความ ช่วยเหลือเกื้อกูลอย่างถูกต้องเหมาะสม

8. อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะและมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น

- 8.1 สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกันกับกลุ่มคณาจารย์และบุคลากรในองค์กร
- 8.2 แสดงความมีมิตรภาพและความเอื้ออาทรระหว่างผู้ร่วมงาน ให้คำแนะนำที่ถูกต้องครบถ้วน ในการปฏิบัติหน้าที่ และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่โดยการเลือกปฏิบัติ
- 8.3 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหา ข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงแก่มหาวิทยาลัย และมีส่วนร่วมในการพัฒนางานของมหาวิทยาลัย
- 8.4 ไม่พึงใช้ชื่อมหาวิทยาลัย หรือทรัพยากรใด ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะ โดยมีขอบ

9. อาจารย์พึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อนักเรียน สังคมและประเทศชาติ โดยมีแนวทางปฏิบัติ เช่น

- 9.1 ให้ความร่วมมือ แนะนำ คำปรึกษาแก่ผู้อื่นตามสมควร
- 9.2 กุทิศตนเพื่อส่วนรวม พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการที่ได้มาตรฐาน
- 9.3 พึงรับผิดชอบต่อความประพฤติหรือการกระทำใด ๆ ที่ช่วยรักษาชื่อเสียงและประโยชน์อันชอบธรรมของมหาวิทยาลัย
- 9.4 รับผิดชอบต่อ การสร้างผลงานทางวิชาการที่ได้มาตรฐาน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม

แนวทางกระบวนการดำเนินการ

1. เมื่อมีการกล่าวหาอาจารย์ว่า ประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ผู้บังคับบัญชาที่สังกัดคณะหรือหน่วยงานนั้น ดำเนินการตามขั้นตอนไปที่ศูนย์พัฒนาและบริหารทรัพยากรบุคคล
2. ศูนย์พัฒนาและบริหารทรัพยากรบุคคลเสนอเรื่องไปยังอธิการบดี
3. อธิการบดีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รองอธิการบดีที่เกี่ยวข้อง คณบดีของหน่วยงานอาจารย์ที่ถูกกล่าวหาสังกัด ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาและบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ
4. ขั้นตอนการดำเนินการ
 - 4.1 คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ 3.) ทำหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง พิจารณาได้สวนข้อกล่าวหา และทำความเข้าใจเสนอต่อมหาวิทยาลัย
 - 4.2 ในการพิจารณาได้สวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการอย่างลับ: และต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างเป็นทางการ

- 4.3 คณะกรรมการจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับจากมีคำสั่งแต่งตั้ง หากมีความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการสามารถขอเสนอขยายระยะเวลาดำเนินการต่ออธิการบดี และให้เสนอขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ๆ ละไม่เกิน 30 วัน
- 5 เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการดังนี้
- 5.1 ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
- 5.2 หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนตามข้อ 5.1) อีก ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2549

ว.วคคท.

(นายโชติวัตร ขวณิชย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย